

3569 19/12 25: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om Indlemm. i Købst. af Arealer af Sognekomm. 3570

ligt i Betænkningen, som er afgivet af Kommissionen, at St. Hans Sogn skulde indlemmes, og det er mig meddelt, at Kommissionen oven i Købet var i Odense for at se paa Forholdene. Saa skulde det da være besynderligt, om den ikke netop havde tænkt paa, at Loven vilde finde Anvendelse for det Tilfælde, at St. Hans Sogn skulde indlemmes.

Jeg maa fraraade det fremsatte Lovforslag, og jeg kan ikke heller se, at der er nogen Rimelighed i, efter at Indlemmelsespørgsmaalet har været paa Dagsordenen i mange Aar, og efter at Befolkningen i St. Hans Sogn vedvarende med god Grund og med Tilslutning i Loven har krævet Indlemmelse, nu at modsætte sig det. Der er ingen rimelig og saglig Begrundelse for det. Om der skulde være nogen anden, ved jeg ikke; men den kan formentlig ikke komme i Betragtning ved en Diskussion som denne. Jeg anbefaler, at man modsætter sig de Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sammen med andre ærede Medlemmer har foreslaaet indført i den gældende Lov.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Christmas Møller): Den højtærede Indenrigsminister sluttede med at sige, at om der var en anden Begrundelse for dette Lovforslag, det kunde han ikke vide noget om. Jeg tror jeg kan sige saa meget til den højtærede Minister, at han skal blot tænke en Smule tilbage paa en Tale, han holdt i St. Hans Landdistrikt for ikke saa forfærdelig længe siden. Da var den højtærede Indenrigsminister ikke den saglige, nej, da var Ministeren sandelig Agitator: „Glem ikke de Konservative dette paa Valgdagen“, stod der Dagen efter i „Fyns Socialdemokrat“, at Ministeren havde sagt, og „Hør! Hør!“ var oven i Købet den Parentes, som Indenrigsministeren fik med. Saa derfor kunde jeg godt tænke mig, at Ministeren kunde være ligesaa begavet i København som i St. Hans; der var dog et og andet, der kunde tyde paa, at Ministeren er det med Hensyn til den Begrundelse, han kunde tænke for sin egen Afvisning. Men jeg skal slet ikke følge den højtærede Minister i det Kursus, han søgte at give det høje Ting i Forholdet mellem

Odense og St. Hans, ganske simpelt af den Grund, at Forslagsstillerne har bygget deres Forslag alene som rene saglige Ændringer til den gældende Lov.

Nu siger Ministeren, at det at komme med Ændringsforslag til en Lov, man selv har stemt for, det kan man virkelig ikke gøre. Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister skal være glad for, at han ikke blev eksamineret og aldrig bliver eksamineret i den Mængde Love, som har Datoen 28. Juni 1920, det er ca. 100 Stykker, da de sønderjydske Love som bekendt har denne Dato, og jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister slet ikke bliver ringere hverken som Minister eller som Medlem af Tinget, hvis han stillede sig paa det Standpunkt, at der meget vel kunne forekomme en eller anden Fejl i en Lov.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han ikke kunde modtage Loven, derfor kan vi jo meget vel behandle den videre i dette høje Ting (*Indenrigsministeren* [Hauge]: Selvfølgelig!), og jeg haaber ogsaa, at en saadan Forhandling vil finde Sted. Med Hensyn til det Spørgsmaal, den højtærede Indenrigsminister behandlede, har jeg kun en Bemærkning at gøre, idet jeg for mit Vedkommende angaaende Forholdene med Hensyn til St. Hans tror, at det Standpunkt, man fra konservativ Side ofte har indtaget overfor den store Indlemmelse, er et rigtigt Standpunkt. Den højtærede Indenrigsminister kommer noget i Strid med selve Loven i de Bemærkninger, han gør; i Lovens § 2 staar der, at i det Øjeblik de to Kommunalbestyrelser er enige, kan 25 pCt. af Vælgerne forlange Afstemning om Sagen. Man har altsaa givet Bykommunens Vælgere Adgang til at stemme. Men saa har man ikke Lov til at sige, at der er noget sagligt urimeligt i, at man stiller sig paa det Standpunkt, at selv om de to Kommunalbestyrelser ikke er enige, skal Bykommunens Vælgere ogsaa stemme. Det er det, vi har stillet Forslag om her, og det falder meget vel i Traad med Loven, saaledes som den er, og kun de Aarsager, jeg har nævnt, at man ikke har tænkt paa det paagældende Forhold, fordi det næsten altid har været saadan, at det var det modsatte, der forelaa, har efter mit Skøn bevirket, at man i 1920 har stillet sig, som man har.